

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/28/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010405
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6816010405.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému O. F. a spol., pre pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. marca 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Juraja Babjaka, odvolania obžalovaných O. F., K. F. a K. D., proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 06.02.2017, sp.zn. 2T/201/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných O. F., K. F. a K. D. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 06.02.2017 sp.zn. 2T/201/2016 boli obžalovaní O. F., K. F. a K. D. uznaní vinnými zo spáchania zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák., pričom obžalovaný K. D. i podľa ods. 3 písm. b) Tr. zák. § 212 Tr. zák. a pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., § 194 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 19.08.2016 v presne nezistenom čase od 09.00 hod. do 10.36 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli cez uzavreté, no neuzamknuté vchodové dvere do spoločných priestorov bytového domu č. XXXX/XX na ulici V. v K. tým spôsobom, že K. D. prineseným skrutkovačom vysunul zaistovací mechanizmus zámku na vchodových dverách do vchodu, následne všetci traja vyšli na druhé poschodie k bytu č. XX, ktorého vlastníkom je Z. P., kde K. D. skrutkovačom odskrutkoval lištu na kovaní zámku na vchodových dverách do bytu, francúzskym kľúčom rozlomil cylindrickú vložku zámku, všetci traja vošli do bytu, odkiaľ odcudzili televízor zn. SENCOR model SPV 6915T s diaľkovým ovládaním a napájacím adaptérom v hodnote nie menej ako 40,- €, 2 ks digitálnych masážnych prístrojov zn. Tempo Kondela model 2010 zabalených v papierových krabiciach s príslušenstvom v hodnote spolu 50,- €, roztrhnutú retiazku zo žltého kovu, privesok v tvare krížika zo žltého kovu a náušnice zo žltého kovu kruhového tvaru v celkovej hodnote 100,- €, čím pre Z. P. spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške 190,- € a poškodením zámku na dverách vo výške 13,91,- €,

2/ dňa 19.08.2016 asi okolo 10.40 h spoločne v obci Z. vošli do bytového domu č. XXX, prišli k dverám bytu č. X nachádzajúceho sa na prvom poschodí bytového domu, ktorého vlastníkom je C. R., potom ako sa zvončením presvedčili, že v byte nikto nie je, lebo im neotvára, K. D. skrutkovačom odskrutkoval kryciu lištu zámku, francúzskym kľúčom odlomil cylindrickú vložku, všetci vošli do priestoru bytu, kde z kuchyne z poličky kuchynskej linky odcudzili finančnú hotovosť z dvoch papierových obálok, z čierneho puzdra a voľne uloženú finančnú hotovosť v celkovej výške 8172,- €, K. D. odcudzil televízor zn. SENCOR, v.č. 24F5505151757, s ovládačom k televízoru v hodnote 150,- €, byt opustili a odcudzené veci uložili do osobného motorového vozidla zn. Chevrolet Aveo, evidenčného čísla K s ktorým odišli, čím C. R. spôsobili škodu krádežou vo výške 8322,- € a poškodením zámku škodu 13,91,- €, - pričom K. D. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec zo dňa 03.09.2014 sp. zn. 2217161/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.09.2014, bol odsúdený

za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý dňa 29.07.2016 vykonal.

Za to obžalovaným uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. nasledovné tresty: Obžalovanému O. F. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému K. F. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému K. D. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona im uložil aj trest prepadnutia vecí, a to: obuv č. 1 Deichmann, obuv č. 2 zn. Adidas, 1 ks sprej na obuv, 1 ks sprej na obuv, 3 balení ponožiek. Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol súd aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody tak, že obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodeným:

- C. R., nar. XX. XX. XXXX v H., trvale bytom Z. XXX, okres K., škodu vo výške 6 309,89 €,

-Z. P., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., V. XXXX/XX, škodu vo výške 33,19 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú C. R., nar. XX.XX. XXXX v H., trvale bytom Z. XXX, okres K., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolania obžalovaní O. F., K. F. a K. D. a to prostredníctvom svojho obhajcu, najskôr stručným písomným podaním zo dňa 07.02.2017, pričom takto podané odvolanie opäť prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnili podaním zo dňa 14.02.2017. Obžalovaný K. D. pritom podal aj odvolanie sám, ktoré bolo krajskému súdu doručené 17.02.2017. Všetci obžalovaní podali odvolanie čo do trestu a náhrady škody. Je síce pravdou, že urobili vyhlásenie o vine, no opakovane namietali výšku spôsobenej škody odcudzením finančných prostriedkov poškodenej C. R.. Tejto odcudzili iba sumu 2.110,88 Eur, pokiaľ boli zadržaní príslušníkmi polície a bola vykonaná ich prehliadka, tak odcudzené peniaze im boli zadržané. Bola v nich nájdená suma 1.960,88 Eur, pričom 150,- Eur minuli na zakúpenie vecí. V tejto súvislosti poukázali na obsah výpovede poškodenej R., ku ktorej často chodili cudzie osoby, ktoré jej mohli odcudziť peniaze, nie však oni v určenej výške. Okrem toho uložené tresty odňatia slobody považovali za neprímerane prísne, napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti, svoje konanie aj oľutovali a teda došlo k rovnováhe priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. Okrem toho O. F. poukázal na svoje predchádzajúce potrestanie, má ešte vykonať ďalší trest, rovnako tiež K. F., pričom v tejto súvislosti zvýraznili obsah ust. § 43 Tr. zák. Záverom svojho odvolania všetci obžalovaní navrhli krajskému súdu zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste a náhrade škody s tým, aby vrátil vec súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaných odvolaní obžalovaných O. F., K. F. a K. D. v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tieto odvolatelia podali odvolania a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami obžalovaných vytkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaných O. F., K. F. a K. D. neboli podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré

dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní 06.02.2017 vykonal výsluchy obžalovaných, ktorí zhodne učinili vyhlásenia s tým, že sú vinní, na všetky otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedali samostatne kladne, následne súd v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. také ich vyhlásenie prijal a zároveň podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutkov, sa nevykoná, vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. V zmysle § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, najmä obsah predchádzajúcich rozhodnutí súdov vo vzťahu k obžalovaným, správy na obžalovaných a odpisy z registra trestov, týkajúci sa ich osôb. Pri zachovaní procesného postupu v zmysle § 264 ods. 1,2 Tr. por. prečítal obsah zápisnice o výsluchu svedkyne C. R. z prípravného konania, samotná poškodená aj vypovedala ohľadom odcudzenej sumy peňazí. Po takto vykonanom dokazovaní dospel prvostupňový súd k správnej nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že všetci obžalovaní si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobili takým činom väčšiu škodu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania (vlámaním), pričom navyše obžalovaný K. D. spáchal taký čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Navyše spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydla iného a taký čin spáchali najmenej s dvoma osobami.

V reakcii na odvolacie námietky všetkých troch obžalovaných, krajský súd poukazuje na obsah odôvodnenia prvostupňového súdu, v ktorom citujúc výpoveď poškodenej C. R. v súlade so stavom veci uviedol, prečo obhajobu obžalovaných, pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody tejto poškodenej, nepovažoval za dôvodnú, túto argumentáciu si krajský súd v celom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste znovu opakovať. V tejto súvislosti aj krajský súd zvýrazňuje obsah odborného vyjadrenia zo dňa 02.12.2016, výpis z účtu VÚB, a.s., obsah kúpnej zmluvy zo dňa 17.04.2015, obsah odborného vyjadrenia. Poškodená opakovane dokazovala, že mala u seba peniaze z predaja bytu v sume 4.300,- Eur, hotovosť, ktorú si vybrala z banky v sume 3.070,- Eur, dôchodok 322,- Eur, nájomné v sume 180,- Eur, ale i ďalšie peniaze. O obsahu jej výpovede nemal ani krajský súd dôvod pochybovať, nezistil totiž žiadnu okolnosť vo veci, ktorá by jej výpoveď spochybňovala. Nemožno totiž vylúčiť a vzhľadom na osoby obžalovaných už vôbec nie, že po krádeži časť peňazí niekomu odovzdali, tieto si ukryli, či iným spôsobom sa ich zbavili, takže neboli v plnej výške u nich nájdené. Mali k tomu k dispozícii dostatok času.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložené tresty obžalovaným, žiada sa z pohľadu krajskému súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 212 ods. 4 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od troch do desiatich rokov. Prvostupňový súd uložil všetkým obžalovaným šesťročné tresty odňatia slobody, keď na ich strane zhodne zistil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), m) Tr. zák. a jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. Tresty im tak ukladal v upravenej trestnej sadzbe odňatia slobody od päť rokov štyri mesiace do desať rokov, tresty odňatia slobody im teda uložil pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, ktoré aj krajský súd považuje za primerané všetkým okolnostiam prípadu. V prípade obžalovaných, hodnotiac ich doterajší život, aj krajský súd zvýrazňuje skutočnosť, že sa v minulosti opakovane dopúšťali rôznorodnej trestnej činnosti, obžalovaný O. F. bol v minulosti desaťkrát riešený súdom, obžalovaný K. F. jedenásťkrát riešený súdom a obžalovaný K. D. dvanásťkrát riešený súdom. Trestnú činnosť pritom páchali nielen na území Slovenska v minulosti, ale i v zahraničí. Pokiaľ obžalovaných zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za použitia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., aj v tomto smere postupoval správne. Krajský súd zvýrazňuje skutočnosť, že ide skôr o mierne tresty, ktoré musia byť pre obžalovaných dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhli akémukoľvek protiprávnemu konaniu, najmä páchaniu majetkovej trestnej činnosti, v opačnom prípade by mohli byť postihnutí súdom už nepochybne prísnejšie. Pokiaľ niektorý z nich, a to i na verejnom zasadnutí krajského súdu, zvýrazňovali obsah ust. § 43 Tr. zák., a to vzhľadom

na svoje nevykonané tresty odňatia slobody, v tejto súvislosti krajský súd zvyrazňuje obsah poslednej vety tohto ustanovenia, ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba 25 rokov.

Keďže okresný súd nepochybil ani v jednotlivých výrokoch, pokiaľ ide o uložený trest prepadnutia veci a vo výrokoch o náhrade škody, tieto prvostupňový súd primerane zdôvodnil, túto argumentáciu si krajský súd v celom rozsahu osvojil.

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd odvolania obžalovaných, považujúc ich za nedôvodne podané, postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.